



Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (velkého senátu)

30. května 2017*

„Kasační opravný prostředek — Žaloba na náhradu škody — Společná zahraniční a bezpečnostní politika (SZBP) — Omezující opatření přijatá vůči Íránské islámské republice — Seznam osob a subjektů, na které se vztahuje zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů — Majetková újma — Nemajetková újma — Nesprávné posouzení výše náhrady újmy — Absence — Vedlejší kasační opravný prostředek — Podmínky nezbytné pro vznik mimosmluvní odpovědnosti Evropské unie — Povinnost prokázat opodstatněnost omezujících opatření — Dostatečně závažné porušení“

Ve věci C-45/15 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 4. února 2015,

Safa Nicu Sepahan Co., se sídlem v Isfahánu (Írán), zastoupená A. Bahramim, avocat,

navrhovatelka,

příčemž další účastníci řízení je:

Rada Evropské unie, zastoupená R. Liudvinaviciute-Cordeiro, jakož i M. Bishopem a I. Gurovem, jako zmocněnci,

žalovaná v prvním stupni,

podporovaná:

Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska, zastoupeným M. Gray, jako zmocněnkyní,

vedlejším účastníkem v řízení o kasačním opravném prostředku,

SOUDNÍ DVŮR (velký senát),

ve složení K. Lenaerts, předseda, A. Tizzano, místopředseda, M. Ilešič, L. Bay Larsen a T. von Danwitz, předsedové senátů, A. Rosas (zpravodaj), J. Malenovský, E. Levits, J.-C. Bonichot, A. Arabadžev, C. G. Fernlund, C. Vajda, S. Rodin, F. Biltgen a K. Jürimäe, soudci,

generální advokát: P. Mengozzi,

vedoucí soudní kanceláře: L. Hewlett, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 2. května 2016,

* Jednací jazyk: angličtina.

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 8. září 2016,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Svým kasačním opravným prostředkem se Safa Nicu Sepahan Co. domáhá částečného zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 25. listopadu 2014, Safa Nicu Sepahan v. Rada (T-384/11, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2014:986), kterým Tribunál částečně zamítl její žalobu znějící zejména na náhradu majetkové a nemajetkové újmy, která jí byla údajně způsobena z důvodu zařazení na seznam subjektů, jejichž finanční prostředky a hospodářské zdroje byly zmrazeny, na základě bodu 19 písm. B části I přílohy I prováděcího nařízení Rady (EU) č. 503/2011 ze dne 23. května 2011, kterým se provádí nařízení (EU) č. 961/2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. 2011, L 136, s. 26), a dále bodu 61 písm. B části I přílohy IX nařízení Rady (EU) č. 267/2012 ze dne 23. března 2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (EU) č. 961/2010 (Úř. věst. 2012, L 88, s. 1) (dále jen „sporná ustanovení“).
- 2 Vedlejším kasačním opravným prostředkem se Rada Evropské unie domáhá částečného zrušení napadeného rozsudku v rozsahu, v němž bylo Evropské unii uloženo, aby uhradila společnosti Safa Nicu Sepahan určitou částku jako nemajetkovou újmu, která jmenované společnosti byla způsobena v důsledku omezujících opatření stanovených spornými ustanoveními.

Skutečnosti předcházející sporu

- 3 Skutečnosti předcházející sporu byly popsány v bodech 1 až 13 napadeného rozsudku takto:
 - „1 Projednávaná věc se týká omezujících opatření zavedených za účelem vytvoření tlaku na Íránskou islámskou republiku k tomu, aby ukončila jaderné činnosti, které představují riziko šíření jaderných zbraní, a vývoj nosičů jaderných zbraní (dále jen „šíření jaderných zbraní“).
 - 2 Žalobkyně, Safa Nicu Sepahan [...], je akciovou společností založenou podle íránského práva.
 - 3 Rozhodnutím Rady 2011/299/SZBP ze dne 23. května 2011, kterým se mění rozhodnutí 2010/413 (Úř. věst. [2011,] L 136, s. 65), byl název subjektu identifikovaného jako „Safa Nicu“ zařazen na seznam subjektů zapojených do šíření jaderných zbraní obsažený v příloze II rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP (Úř. věst. [2010,] L 195, s. 39).
 - 4 [Prováděcím nařízením č. 503/2011] byl tedy název subjektu identifikovaného jako „Safa Nicu“ zařazen na seznam obsažený v příloze VIII nařízení Rady (EU) č. 961/2010 ze dne 25. října 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (ES) č. 423/2007 (Úř. věst. [2010,] L 281, s. 1).
 - 5 V odůvodnění rozhodnutí 2011/299 a prováděcího nařízení č. 503/2011 byl subjekt identifikovaný jako „Safa Nicu“ popsán jako „[k]omunikační společnost, která pořizovala vybavení pro zařízení ve Fordó (Kumm[, Írán]), jehož stavba probíhá bez oznámení [Mezinárodní agentuře pro atomovou energii (OSN) (MAAE)]“.
 - 6 Poté, co byla žalobkyně jedním ze svých obchodních partnerů na tuto skutečnost upozorněna, požádala dopisem ze dne 7. června 2011 [Radu], aby změnila přílohu VIII nařízení č. 961/2010 tak, že doplní a opraví zařazení subjektu identifikovaného jako „Safa Nicu“ na dotčené

seznamy, nebo tak, že jej ze seznamů vyřadí. Uvedla v tomto ohledu, že uvedené zařazení se buď mělo týkat nějakého jiného od ní odlišného subjektu, nebo se Rada dopustila pochybení tím, že zařadila její název na seznam uvedený v příloze VIII nařízení č. 961/2010.

- 7 Vzhledem k tomu, že žalobkyně na svůj dopis ze dne 7. června 2011 neobdržela odpověď, kontaktovala Radu telefonicky a poté jí zaslala znovu dopis dne 23. června 2011.
- 8 Rozhodnutím Rady 2011/783/SZBP ze dne 1. prosince 2011, kterým se mění rozhodnutí 2010/413 (Úř. věst. [2011,] L 319, s. 71), a prováděcím nařízením Rady (EU) č. 1245/2011 ze dne 1. prosince 2011, kterým se provádí nařízení č. 961/2010 (Úř. věst. [2011,] L 319, s. 11), bylo zachováno zařazení subjektu identifikovaného jako „Safa Nicu“ na seznam obsažený v příloze II rozhodnutí 2010/413 a na seznam obsažený v příloze VIII nařízení č. 961/2010.
- 9 V rozhodnutí 2011/783 a v prováděcím rozhodnutí č. 1245/2011 bylo slovní spojení „Safa Nicu“ nahrazeno slovním spojením „Safa Nicu, také známa jako »Safa Nicu Sepahan«, »Safanco Company«, »Safa Nicu Afghanistan Company«, »Safa Al-Noor Company« a »Safa Nicu Ltd Company« ‘. Jako identifikační údaje týkající se dotčeného subjektu bylo rovněž uvedeno pět adres v Íránu, Spojených arabských emirátech a Afghánistánu.
- 10 Dopisem ze dne 5. prosince 2011 uvědomila Rada žalobkyni o zachování jejího názvu na seznamech obsažených v příloze II rozhodnutí 2010/413 a v příloze VIII nařízení č. 961/2010. Konstatovala, že připomínky, které žalobkyně předložila dne 7. června 2011, nejsou důvodem pro zrušení omezujících opatření. Uvedla, že zařazení subjektu uvedeného jako „Safa Nicu“ se týkalo žalobkyně, přestože její název nebyl uveden v plné podobě. Informovala žalobkyni rovněž o změnách uvedených v bodě 9 výše.
- 11 Vzhledem k tomu, že nařízení č. 961/2010 bylo zrušeno [nařízením č. 267/2012], zahrnula Rada název žalobkyně do přílohy IX posledně uvedeného nařízení. Odůvodnění týkající se žalobkyně je totožné s odůvodněním obsaženým v prováděcím nařízení č. 1245/2011.
- 12 Dopisem ze dne 11. prosince 2012 informovala Rada žalobkyni o zachování jejího názvu na seznamech obsažených v příloze II rozhodnutí 2010/413 i v příloze IX nařízení č. 267/2012 a jako přílohu jí zaslala posledně uvedené nařízení.
- 13 Rozhodnutím Rady 2014/222/SZBP ze dne 16. dubna 2014, kterým se mění rozhodnutí 2010/413 (Úř. věst. [2014,] L 119, s. 65), byl název žalobkyně odstraněn ze seznamu obsaženého v příloze II rozhodnutí 2010/413. Prováděcím nařízením Rady (EU) č. 397/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se provádí nařízení (EU) č. 267/2012 (Úř. věst. [2014,] L 119, s. 1), byl tedy její název odstraněn ze seznamu přílohy IX nařízení č. 267/2012.“

Napadený rozsudek

- 4 Podáním ze dne 22. července 2011 podala Safa Nicu Sepahan u Tribunálu žalobu na neplatnost a na náhradu škody.
- 5 Pokud jde zaprvé o návrh směřující ke zrušení sporných ustanovení, Tribunál poznamenal, že se unijní soud musí ujistit o tom, zda se omezující opatření, která mají charakter individuálního rozhodnutí, opírají o dostatečně pevný skutkový základ. V této souvislosti Tribunál, jenž odkázal na body 64 až 66 rozsudku ze dne 28. listopadu 2013, Rada v. Fulmen a Mahmoudian (C-280/12 P, EU:C:2013:775), zdůraznil, že je úkolem příslušného unijního orgánu, aby prokázal, že jsou důvody uplatňované vůči dotyčné osobě podložené, přičemž tato osoba není povinna předložit důkazy o opaku svědčící o tom, že uvedené důvody podložené nejsou. Proto Tribunál vyzval Radu, aby předložila důkazy odůvodňující přijetí a zachování omezujících opatření vztahujících se na společnost Safa Nicu Sepahan.

- 6 Vzhledem k tomu, že Rada uvedla, že jediným důkazem, který má k dispozici a jenž se týká přijetí a zachování omezujících opatření, je návrh na zařazení podaný členským státem, a že informace uvedené v tomto návrhu byly převzaty do odůvodnění sporných ustanovení, Tribunál v bodě 38 napadeného rozsudku dospěl k závěru, že Rada neprokázala opodstatněnost tvrzení, podle kterého je společnost Safa Nicu Sepahan komunikační společností, která pořídila vybavení pro zařízení ve Fordó (Kumm). Jelikož toto tvrzení bylo jediným důvodem, na němž se zakládalo přijetí a zachování omezujících opatření vůči společnosti Safa Nicu Sepahan, Tribunál sporná ustanovení zrušil.
- 7 Pokud jde zadruhé o návrh na náhradu škody podaný společností Safa Nicu Sepahan, Tribunál v bodě 47 napadeného rozsudku připomněl judikaturu, podle které je vznik mimosmluvní odpovědnosti Unie vázán na splnění souboru podmínek, kterými jsou protiprávnost jednání vytykávaného orgánů, skutečná existence škody a existence příčinné souvislosti mezi tímto jednáním a uplatňovanou škodou.
- 8 Co se zaprvé týče podmínky protiprávnosti jednání vytykávaného orgánů, Tribunál připomněl v bodě 50 napadeného rozsudku, že judikatura vyžaduje, aby bylo prokázáno dostatečně závažné porušení právní normy, jejímž předmětem je přiznání práv jednotlivcům, a v bodě 52 tohoto rozsudku, že rozhodujícím kritériem pro konstatování takového porušení je to, zda dotčený orgán zjevným a závažným způsobem překročil meze kladené jeho posuzovací pravomoci. Tribunál v bodech 57 a 58 napadeného rozsudku rozhodl, že relevantní ustanovení nařízení č. 961/2010 a č. 267/2012 taxativně uvádějí podmínky, za nichž jsou omezující opatření povolena, a že tato ustanovení je tak třeba z důvodu, že zaručují ochranu individuálních zájmů dotčených jednotlivců, považovat za právní pravidla, jejichž předmětem je přiznání práv jednotlivcům. Z konstatování neplatnosti sporných ustanovení Tribunálem v napadeném rozsudku vyplývá, že Rada přijetím uvedených ustanovení porušila tato nařízení.
- 9 Při následném zkoumání dostatečně závažné povahy tohoto porušení Tribunál v bodech 59 až 61 napadeného rozsudku rozhodl, že pokud jde o povinnost prokázat opodstatněnost přijatých omezujících opatření, Rada nedisponovala prostorem pro uvážení, jelikož tato povinnost je diktována povinností dodržovat základní práva dotčených osob a subjektů. Tribunál v bodě 62 tohoto rozsudku rovněž konstatoval, že pravidlo ukládající tuto povinnost Radě nezpůsobuje obtížnost při jeho použití nebo výkladové obtíže.
- 10 Mimoto Tribunál poté, co v bodech 63 až 67 napadeného rozsudku uvedl, že dotčené pravidlo bylo zakotveno v judikatuře Tribunálu před přijetím prvního ze sporných ustanovení dne 23. května 2011, v bodech 68 a 69 tohoto rozsudku rozhodl, že běžně obezřetná a s řádnou péčí postupující správa by si za okolností daného případu byla schopna v době přijímání uvedeného ustanovení uvědomit, že je jejím úkolem, aby shromáždila informace a důkazy odůvodňující omezující opatření vztahující se na navrhovatelku, aby v případě zpochybnění mohla prokázat opodstatněnost těchto opatření tím, že předloží uvedené informace a důkazy unijnímu soudu. Proto Tribunál konstatoval dostatečně závažné porušení právní normy, jejímž cílem je přiznat práva jednotlivcům.
- 11 Zadruhé a zatřetí Tribunál poukázal na to, že je na společnosti Safa Nicu Sepahan, aby předložila důkazy za účelem prokázání existence a rozsahu skutečné a určité škody, jakož i skutečnosti, že taková škoda dostatečně přímým způsobem pramení z vytykávaného jednání.
- 12 Pokud jde o návrh na nápravu nemajetkové újmy podaný společností Safa Nicu Sepahan, Tribunál v bodě 85 napadeného rozsudku konstatoval, že přijetí a zachování protiprávních omezujících opatření, která se vztahují na společnost Safa Nicu Sepahan, jí způsobilo nemajetkovou újmu, která zakládá právo na náhradu této újmy.
- 13 Pokud jde o výši náhrady nemajetkové újmy, která jí měla být přiznána, Tribunál, jenž odkázal na bod 72 rozsudku ze dne 28. května 2013, Abdulrahim v. Rada a Komise (C-239/12 P, EU:C:2013:331), v bodech 86 a 87 napadeného rozsudku uznal, že vynětí společnosti Safa Nicu Sepahan ze seznamu

subjektů, na něž se vztahují dotčená omezující opatření, může snížit výši přiznané náhrady újmy, avšak nemůže představovat úplnou nápravu utrpěné újmy. Tribunál poté, co v bodech 88 až 91 napadeného rozsudku uvedl, že bylo třeba zohlednit zejména závažnost konstatovaného porušení, jeho délku, jednání Rady, jakož i účinky, které vyvolalo tvrzení o zapojení společnosti Safa Nicu Sepahan do íránského šíření jaderných zbraní u třetích osob, stanovil částku této náhrady *ex aequo et bono* ve výši 50 000 eur.

- 14 Tribunál naproti tomu zamítl návrh společnosti Safa Nicu Sepahan na nápravu údajně utrpěné majetkové újmy.

Návrhová žádání účastnic řízení

Návrhová žádání v kasačním opravném prostředku

- 15 Společnost Safa Nicu Sepahan v kasačním opravném prostředku navrhuje, aby Soudní dvůr:
- částečně zrušil napadený rozsudek v rozsahu, v němž zamítá návrh na náhradu utrpěné majetkové újmy;
 - částečně zrušil napadený rozsudek v rozsahu, v němž omezuje výši náhrady její nemajetkové újmy na částku 50 000 eur;
 - uložil Radě povinnost uhradit částku ve výši 5 662 737,40 eura spolu s úroky jako náhradu majetkové újmy utrpěné z důvodu jejího zařazení na seznam sankcionovaných osob;
 - uložil Radě povinnost uhradit částku ve výši 2 000 000 eur, navýšenou o úroky, jako náhradu nemajetkové újmy utrpěné z důvodu jejího zařazení na seznam sankcionovaných osob;
 - uložil Radě náhradu nákladů řízení, které jí vznikly v řízení před Soudním dvorem a Tribunálem, spolu s úroky;
 - podpůrně uložil Radě povinnost uhradit určené částky *ex aequo et bono* spolu s úroky jako náhradu majetkové újmy a dále nemajetkové újmy, přičemž výše náhrady tohoto posledně jmenovaného druhu újmy nesmí být nižší než částka, která jí již byla z tohoto titulu přiznána v napadeném rozsudku, jakož i uložil Radě náhradu nákladů řízení, které jí vznikly v řízení před Soudním dvorem a Tribunálem, spolu s úroky, a
 - ještě podpůrněji vrátil věc Tribunálu k novému posouzení výše náhrady újmy a vydání nového rozsudku ve prospěch navrhovatelky.
- 16 V kasační odpovědi Rada navrhuje, aby Soudní dvůr:
- zamítl kasační opravný prostředek jako neopodstatněný;
 - nahradil odůvodnění napadeného rozsudku týkající se pojmu „dostatečně závažné porušení právní normy“ v souladu s návrhem uvedeným v její kasační odpovědi a
 - uložil navrhovatelce náhradu nákladů řízení o kasačním opravném prostředku a nákladů řízení v prvním stupni.

Návrhová žádání ve vedlejší kasačním opravném prostředku

- 17 Rada ve vedlejší kasačním opravném prostředku navrhuje, aby Soudní dvůr:
- zrušil napadený rozsudek v rozsahu, v němž jí ukládá uhradit navrhovatelce 50 000 eur za nemajetkovou újmu, která byla posledně jmenované způsobena;
 - zamítl návrh navrhovatelky na náhradu nemajetkové újmy a
 - uložil navrhovatelce náhradu nákladů řízení souvisejících s vedlejší kasačním opravným prostředkem a s řízením v prvním stupni.
- 18 Společnost Safa Nicu Sepahan v kasační odpovědi na vedlejší kasační opravný prostředek navrhuje, aby Soudní dvůr prohlásil vedlejší kasační opravný prostředek za neopodstatněný. Mimoto jmenovaná společnost opakuje návrhová žádání v jejím kasačním opravném prostředku, s výjimkou návrhového žádání, které předložila podpůrně a které zní na vrácení věci Tribunálu k novému posouzení výše náhrady újmy a vydání nového rozsudku v její prospěch.
- 19 Rozhodnutím předsedy Soudního dvora ze dne 5. srpna 2015 bylo povoleno vedlejší účastenství Spojeného království Velké Británie a Severního Irska na podporu návrhových žádání Rady.

Úvodní poznámky

- 20 Podle článku 174 jednacího řádu Soudního dvora musí návrhové žádání v kasační odpovědi směřovat k vyhovění kasačnímu opravnému prostředku, nebo k jeho úplnému nebo částečnému odmítnutí či zamítnutí. Kromě toho v souladu s články 172 a 176 tohoto jednacího řádu účastníci řízení oprávněni předložit kasační odpověď mohou předložit samostatným podáním odděleně od kasační odpovědi vedlejší kasační opravný prostředek, který musí podle čl. 178 odst. 1 a 3 uvedeného jednacího řádu směřovat k úplnému nebo částečnému zrušení napadeného rozhodnutí, přičemž dovolávané právní důvody a argumenty se musí lišit od důvodů a argumentů uplatněných v kasační odpovědi. Z těchto ustanovení vykládaných společně vyplývá, že kasační odpověď nemůže směřovat ke zrušení napadeného rozsudku z důvodů, které se liší od důvodů uplatněných v kasačním opravném prostředku, nebo z důvodů samostatných, neboť takové důvody lze předkládat pouze v rámci vedlejšího kasačního opravného prostředku (rozsudek ze dne 10. listopadu 2016, DTS Distribuidora de Televisión Digital v. Komise, C-449/14 P, EU:C:2016:848, body 99 až 101).
- 21 V rozsahu, v němž se Rada v kasační odpovědi na kasační opravný prostředek společnosti Safa Nicu Sepahan domáhá, aby Soudní dvůr nahradil odůvodnění napadeného rozsudku týkající se jedné z kumulativních podmínek pro vznik mimosmluvní odpovědnosti Unie, a sice podmínky existence „dostatečně závažného porušení“ právní normy, jejímž cílem je přiznat jednotlivcům práva, tento návrh nesměruje k vyhovění uvedenému kasačnímu opravnému prostředku, nebo k jeho odmítnutí či zamítnutí, nýbrž ke zrušení rozhodnutí Tribunálu uvedeného v bodě 2 výroku napadeného rozsudku, kterým se Radě ukládá uhradit společnosti Safa Nicu Sepahan 50 000 eur za nemajetkovou újmu, která byla posledně jmenované způsobena, v rozsahu, v němž je toto rozhodnutí založeno na konstatování takového porušení. Vzhledem k tomu, že tento bod návrhových žádání nesplňuje požadavky článku 174 jednacího řádu, je nepřipustný.
- 22 Stejně tak v rozsahu, v němž společnost Safa Nicu Sepahan v kasační odpovědi na vedlejší kasační opravný prostředek Rady navrhuje, aby Soudní dvůr částečně zrušil napadený rozsudek a přiznal jí spravedlivou náhradu jak majetkové, tak nemajetkové újmy, která jí byla způsobena, se tyto body návrhových žádání neomezují na důvody uplatněné v tomto vedlejší kasačním opravném prostředku, což je v rozporu s požadavky článku 179 jednacího řádu Soudního dvora, a jsou tudíž nepřipustné.

- 23 V první řadě je třeba zkoumat vedlejší kasační opravný prostředek Rady, neboť se týká první ze tří podmínek pro vznik mimosmluvní odpovědnosti Unie, a sice podmínky existence dostatečně závažného porušení právní normy, jejímž cílem je přiznat práva jednotlivcům.

K vedlejšímu kasačnímu opravnému prostředku Rady

- 24 Vedlejší kasační opravný prostředek se dělí na dva důvody.

K prvnímu důvodu vycházejícímu z nesprávného posouzení podmínek pro vznik mimosmluvní odpovědnosti Unie

Argumentace účastnic řízení

- 25 Podle Rady se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když v bodech 68 a 69 napadeného rozsudku konstatoval, že zkoumaná protiprávnost představuje „dostatečně závažné porušení právní normy“.
- 26 V této souvislosti Tribunál v bodech 59 až 61 napadeného rozsudku rozhodl, že Rada nedisponovala žádným prostorem pro uvážení, pokud jde o její rozhodnutí zařadit společnost Safa Nicu Sepahan na seznam osob, na něž se vztahují dotčená omezující opatření. Tribunál dospěl k takovému závěru, když nesprávně vycházel z judikatury, jež je nyní zakotvena v rozsudcích ze dne 28. listopadu 2013, Rada v. Fulmen a Mahmoudian (C-280/12 P, EU:C:2013:775), a ze dne 18. července 2013, Komise a další v. Kadi (C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518), za účelem určení rozsahu povinnosti Rady v případě zpochybnění prokázat, že důvody uplatňované vůči osobě, na níž se vztahují omezující opatření, jsou podložené, třebaže toto pravidlo vyplývající z judikatury nebylo jasně zakotveno v době, kdy Rada přijala sporná ustanovení.
- 27 Mimoto Tribunál podle názoru Rady v bodě 62 napadeného rozsudku nesprávně konstatoval, že pravidlo ukládající Radě, aby prokázala opodstatněnost dotčených omezujících opatření, nepředstavuje zvláště složitou situaci a nezpůsobuje obtížnost při jeho použití nebo výkladové obtíže. Tribunál v tomto ohledu nesprávně vycházel z vlastní judikatury citované v bodech 64 až 67 napadeného rozsudku. Kromě toho je třeba zohlednit obtíže spojené se sdělováním důvěrných informací, na nichž stojí rozhodnutí zařadit osobu nebo subjekt na seznam omezujících opatření.
- 28 Společnost Safa Nicu Sepahan tyto argumenty zpochybňuje.

Závěry Soudního dvora

- 29 Je třeba připomenout, že mezi podmínky pro vznik mimosmluvní odpovědnosti Unie podle čl. 340 druhého pododstavce SFEU patří požadavek dostatečně závažného porušení právní normy, jejímž cílem je přiznat jednotlivcům práva (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 19. dubna 2012, Artegoda v. Komise, C-221/10 P, EU:C:2012:216, bod 80 a citovaná judikatura).
- 30 Soudní dvůr již dříve upřesnil, že k takovému porušení dojde, překročí-li dotyčný orgán zjevně a závažným způsobem meze, kterými je ohraničena jeho posuzovací pravomoc, přičemž skutečnosti, ke kterým je třeba v tomto ohledu přihlédnout, jsou zejména stupeň jasnosti a přesnosti porušeného pravidla, jakož i rozsah prostoru pro uvážení, který toto pravidlo ponechává unijnímu orgánu (v tomto smyslu viz zejména rozsudky ze dne 5. března 1996, Brasserie du pêcheur a Factortame, C-46/93 a C-48/93, EU:C:1996:79, body 55 a 56; ze dne 25. ledna 2007, Robins a další, C-278/05, EU:C:2007:56, bod 70, jakož i ze dne 19. června 2014, Specht a další, C-501/12 až C-506/12, C-540/12 a C-541/12, EU:C:2014:2005, bod 102).

- 31 Z judikatury ještě vyplývá, že porušení unijního práva je každopádně zjevně dostatečně závažné, pokud nadále trvá navzdory rozsudku, kterým bylo určeno vytýkané nesplnění povinnosti, rozsudku v řízení o předběžné otázce nebo navzdory ustálené judikatuře Soudního dvora v této záležitosti, z nichž vyplývá protiprávnost dotčeného jednání (rozsudky ze dne 5. března 1996, *Brasserie du pêcheur* a *Factortame*, C-46/93 a C-48/93, EU:C:1996:79, bod 57, jakož i ze dne 12. prosince 2006, *Test Claimants in the FII Group Litigation*, C-446/04, EU:C:2006:774, bod 214).
- 32 Ve světle této judikatury je třeba ověřit, zda se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když zejména v bodech 68 a 69 napadeného rozsudku rozhodl, že skutečnost, že Rada nedodržela povinnost shromáždit informace a důkazy odůvodňující omezující opatření vztahující se na společnost Safa Nicu Sepahan, aby v případě zpochybnění mohla prokázat opodstatněnost těchto opatření tím, že předloží uvedené informace a důkazy unijnímu soudu, představuje za okolností projednávaného případu dostatečně závažné porušení právní normy, jejímž cílem je přiznat jednotlivcům práva.
- 33 Jak vyplývá z bodu 37 napadeného rozsudku, je nesporné, že Rada před Tribunálem uvedla, že jediným důkazem, který má k dispozici a jenž se týká přijetí a zachování omezujících opatření vztahujících se na společnost Safa Nicu Sepahan, je návrh na zařazení podaný členským státem, a že informace uvedené v tomto návrhu byly převzaty do odůvodnění sporných ustanovení. Z uvedeného bodu 37 napadeného rozsudku tak vyplývá, že Rada neměla k dispozici informace a důkazy, kterými by byly podloženy důvody pro přijetí omezujících opatření vůči společnosti Safa Nicu Sepahan.
- 34 Podle Rady přitom judikatura, podle které je jejím úkolem, aby v případě zpochybnění předložila informace a důkazy, kterými jsou podloženy důvody pro přijetí omezujících opatření vůči fyzickým nebo právnickým osobám, nebyla v době přijetí prvních sporných ustanovení ještě jednoznačně ustálená. Navzdory nedodržení této povinnosti jí tak nelze přičíst závažné porušení unijního práva v tomto ohledu před vydáním rozsudků ze dne 18. července 2013, *Komise a další v. Kadi* (C-584/10 P, C-593/10 P a C-595/10 P, EU:C:2013:518), jakož i ze dne 28. listopadu 2013, *Rada v. Fulmen a Mahmoudian* (C-280/12 P, EU:C:2013:775), kterými Soudní dvůr tuto judikaturu upřesnil.
- 35 V této souvislosti je třeba připomenout, jak Soudní dvůr zdůraznil již v judikatuře před přijetím sporných ustanovení, že Unie je unií práva, v níž její orgány podléhají přezkumu souladu svých aktů zejména se Smlouvou o FEU a obecnými právními zásadami (rozsudek ze dne 29. června 2010, *E a F*, C-550/09, EU:C:2010:382, bod 44 a citovaná judikatura) a v níž fyzické a právnické osoby musí mít nárok na účinnou soudní ochranu.
- 36 Pokud jde o dodržení zásady účinné soudní ochrany, Soudní dvůr v bodě 343 rozsudku ze dne 3. září 2008, *Kadi a Al Barakaat International Foundation v. Rada a Komise* (C-402/05 P a C-415/05 P, EU:C:2008:461) konstatoval, že omezující opatření přijatá vůči fyzickým nebo právnickým osobám se nevymykají žádnému přezkumu unijního soudu, zejména pokud je tvrzeno, že akt, který je stanoví, se dotýká národní bezpečnosti a terorismu.
- 37 Jak vyplývá z této judikatury, právo na účinnou soudní ochranu vyžaduje, aby Rada v případě zpochybnění předložila informace a důkazy, kterými jsou podloženy důvody pro přijetí omezujících opatření vůči fyzickým nebo právnickým osobám. V této souvislosti z bodu 336 rozsudku ze dne 3. září 2008, *Kadi a Al Barakaat International Foundation v. Rada a Komise* (C-402/05 P a C-415/05 P, EU:C:2008:461) vyplývá, že musí být možné, aby se soudní přezkum omezujících opatření přijatých vůči fyzickým nebo právnickým osobám týkal zejména legality důvodů, o něž se opírá rozhodnutí, které osobě nebo subjektu ukládá soubor omezujících opatření.
- 38 Stejně tak v bodě 57 rozsudku ze dne 29. června 2010, *E a F* (C-550/09, EU:C:2010:382) Soudní dvůr konstatoval, že adekvátní soudní přezkum legality individuálních omezujících opatření po meritorní stránce musí být zaměřen zejména na ověření skutkového stavu, jakož i jednotlivých důkazů a informací předkládaných za účelem přijetí takových opatření.

- 39 Kromě toho, přestože se věci, v nichž byly vydány uvedené rozsudky, týkaly opatření ke zmrazení majetku přijatých ve specifickém kontextu boje proti mezinárodnímu terorismu, je zjevné, že povinnost prokázat opodstatněnost omezujících opatření namířených proti jednotlivým osobám a subjektům, která vyplývá z této judikatury, platí rovněž pro přijetí takových omezujících opatření ke zmrazení majetku, jejichž cílem je vyvinout nátlak na Íránskou islámskou republiku, jako jsou opatření vztahující se na společnost Safa Nicu Sepahan, vzhledem zejména k individuální povaze uvedených omezujících opatření a jejich významnému dopadu, který mohou mít na práva a svobody dotčených osob a subjektů (v posledně uvedeném ohledu viz rozsudek ze dne 3. září 2008, Kadi a Al Barakaat International Foundation v. Rada a Komise, C-402/05 P a C-415/05 P, EU:C:2008:461, body 361 a 375).
- 40 Za těchto podmínek je třeba učinit závěr, že povinnost Rady, aby v případě zpochybnění předložila informace a důkazy, kterými jsou podloženy důvody pro přijetí omezujících opatření vůči fyzické nebo právnické osobě, již v době přijetí sporných ustanovení vyplývala z ustálené judikatury Soudního dvora. Proto Tribunál právem zejména v bodech 68 a 69 napadeného rozsudku rozhodl, že porušování této povinnosti po téměř tři roky představuje dostatečně závažné porušení právní normy, jejímž cílem je přiznat jednotlivcům práva, a to bez ohledu na skutečnost, zda práva dotčená v projednávaném případě spočívají ve smyslu bodu 58 tohoto rozsudku v tom, že subjektu nemohou být uložena omezující opatření v rozporu s hmotněprávními podmínkami pro uložení takových opatření nebo se ve smyslu bodu 60 uvedeného rozsudku týkají požadavků souvisejících s účinnou soudní ochranou.
- 41 Předcházející závěr není vyvrácen argumentem Rady vycházejícím z obtíží spojených s důvěrnou povahou informací a důkazů na podporu odůvodnění rozhodnutí, které ukládá omezující opatření fyzické či právnické osobě. V projednávaném případě se totiž Rada v žádném stadiu řízení před Tribunálem nezmínila o důvěrných informacích a důkazech, kterými by disponovala na podporu omezujících opatření přijatých vůči společnosti Safa Nicu Sepahan.
- 42 První důvod vedlejšího kasačního opravného prostředku je tedy třeba zamítnout jako neopodstatněný.

K druhému důvodu vycházejícímu z nesprávného posouzení podmínek pro náhradu nemajetkové újmy tvrzené společností Safa Nicu Sepahan

Argumentace účastnic řízení

- 43 Rada tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když v bodech 86 až 92 napadeného rozsudku dospěl k závěru, že zrušení sporných ustanovení nepředstavuje za okolností daného případu úplnou nápravu utrpěné újmy.
- 44 Tribunál se tak odchýlil od řešení přijatých v jiných věcech, a zejména v bodě 241 rozsudku ze dne 11. července 2007, Sison v. Rada (T-47/03, nezveřejněný, EU:T:2007:207), ve kterém Tribunál učinil závěr, že zrušení rozhodnutí o zařazení na seznam osob, na něž se vztahují dotčená omezující opatření, představuje adekvátní nápravu. Mimoto Soudní dvůr v bodě 72 rozsudku ze dne 28. května 2013, Abdulrahim v. Rada a Komise (C-239/12 P, EU:C:2013:331) rovněž rozhodl, že zrušení rozhodnutí o zařazení může dotýcnou osobu rehabilitovat či představovat formu nápravy nemajetkové újmy, kterou utrpěla.
- 45 Proto je třeba zrušit rozhodnutí Tribunálu, které Radě ukládá, aby uhradila navrhovatelce 50 000 eur jako nemajetkovou újmu.
- 46 Společnost Safa Nicu Sepahan tyto argumenty zpochybňuje.

Závěry Soudního dvora

- 47 Je třeba poukázat na to, že se Tribunál ve svých úvahách v bodě 86 napadeného rozsudku právem opřel o rozsudek ze dne 28. května 2013, Abdulrahim v. Rada a Komise (C-239/12 P, EU:C:2013:331) za účelem rozhodnutí, že zrušení sporných ustanovení může představovat formu nápravy nemajetkové újmy, kterou společnost Safa Nicu Sepahan utrpěla.
- 48 Jestliže poté Tribunál zejména v bodě 87 napadeného rozsudku konstatoval, že za okolností daného případu může vynětí společnosti Safa Nicu Sepahan ze seznamu snížit výši přiznané náhrady újmy, avšak nemůže představovat úplnou nápravu utrpěné nemajetkové újmy, zakládal se tento závěr na zohlednění okolností daného případu.
- 49 V této souvislosti je třeba nejprve konstatovat, že se Tribunál nedopustil nesprávného právního posouzení, když na základě posouzení okolností daného případu rozhodl, že k zajištění úplné nápravy nemajetkové újmy utrpěné společností Safa Nicu Sepahan byla nutná peněžitá náhrada. Ačkoli v rozsudku ze dne 28. května 2013, Abdulrahim v. Rada a Komise (C-239/12 P, EU:C:2013:331) Soudní dvůr rozhodl, že zrušení protiprávních omezujících opatření může představovat formu nápravy utrpěné nemajetkové újmy, nevyplývá z něj, že tato forma nápravy nutně za všech okolností stačí k zajištění úplné nápravy této újmy.
- 50 Mimoto je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury platí, že pokud Tribunál konstatoval existenci újmy, má výhradní pravomoc posoudit v mezích návrhu způsob a rozsah nápravy újmy (rozsudky ze dne 1. června 1994, Komise v. Brazzelli Lualdi a další, C-136/92 P, EU:C:1994:211, body 66 a 81, a ze dne 9. září 1999, Lucaccioni v. Komise, C-257/98 P, EU:C:1999:402, bod 34, jakož i usnesení ze dne 14. prosince 2006, Meister v. OHIM, C-12/05 P, EU:C:2006:779, bod 82).
- 51 Nicméně aby Soudní dvůr mohl provádět svůj soudní přezkum rozsudků Tribunálu, tyto rozsudky musejí být dostatečně odůvodněny, a pokud jde o ohodnocení újmy, musejí uvádět kritéria zohledněná pro účely určení přiznané částky (rozsudky ze dne 14. května 1998, Rada v. de Nil a Impens, C-259/96 P, EU:C:1998:224, body 32 a 33, a ze dne 9. září 1999, Lucaccioni v. Komise, C-257/98 P, EU:C:1999:402, bod 35, jakož i usnesení ze dne 3. září 2013, Idromacchine a další v. Komise, C-34/12 P, EU:C:2013:552, bod 80).
- 52 V bodech 88 až 91 napadeného rozsudku Tribunál rozhodl, že pro účely určení výše náhrady nemajetkové újmy v daném případě bylo třeba zohlednit zejména závažnost konstatovaného porušení, jeho délku, jednání Rady, jakož i účinky, které vyvolalo tvrzení o zapojení společnosti Safa Nicu Sepahan do iránského šíření jaderných zbraní u třetích osob. V této souvislosti Tribunál v podstatě konstatoval, že tvrzení Rady vůči společnosti Safa Nicu Sepahan bylo zvláště závažné, třebaže toto tvrzení nebylo podloženo sebemenší informací nebo relevantním důkazem, a že Rada z vlastního podnětu nebo jako odpověď na výhrady společnosti Safa Nicu Sepahan neověřila opodstatněnost uvedeného tvrzení, aby omezila nepříznivé důsledky, které z něj pro tento podnik vyplývaly.
- 53 S ohledem na výše uvedené úvahy Tribunál uvedl kritéria, která zohlednil pro účely určení přiznané výše náhrady. Za těchto podmínek nemůže Soudní dvůr zpochybnit závěr v bodě 92 napadeného rozsudku, podle kterého nemajetková újma, kterou utrpěla společnost Safa Nicu Sepahan, činí na základě spravedlivého ohodnocení *ex aequo et bono* 50 000 eur.
- 54 V důsledku toho musí být druhý důvod vedlejšího kasačního opravného prostředku zamítnut jako neopodstatněný.
- 55 S ohledem na všechny předcházející úvahy je třeba vedlejší kasační opravný prostředek zamítnout.

Ke kasačnímu opravnému prostředku společnosti Safa Nicu Sepahan

- 56 Na podporu svých návrhových žádání vznáší společnost Safa Nicu Sepahan dva důvody, přičemž první důvod se týká nápravy její majetkové újmy a druhý nápravy její nemajetkové újmy.

K prvnímu důvodu vycházejícímu z porušení čl. 340 druhého pododstavce SFEU, čl. 41 odst. 3 Listiny, z rozporného odůvodnění, ze zkreslení skutkového stavu a důkazů, jakož i z porušení povinnosti uvést odůvodnění při ohodnocení majetkové újmy

- 57 První důvod kasačního opravného prostředku se dělí na pět částí. Před zkoumáním první části uvedeného důvodu je třeba se zabývat druhou až pátou částí tohoto důvodu.

K druhé části prvního důvodu

– Argumentace účastnic řízení

- 58 V rámci druhé části prvního důvodu kasačního opravného prostředku společnost Safa Nicu Sepahan tvrdí, že přesto, že Tribunál v bodech 99, 102, 104, 145 a 147 napadeného rozsudku uznal majetkovou újmu vyplývající z přijetí dotčených omezujících opatření v kontextu smlouvy o renovaci elektrárny Derbendikhan (Irák), svévolně a v rozporu s čl. 340 druhým pododstavcem SFEU a čl. 41 odst. 3 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) odmítl uložit Radě nápravu způsobené škody. Mimoto Tribunál zkreslil důkazy, když v bodě 104 napadeného rozsudku uvedl, že „skutečná existence škody“ nebyla prokázána. Stejně tak v bodě 106 tohoto rozsudku Tribunál zkreslil důkazy předložené společností Safa Nicu Sepahan týkající se jejího ziskového rozpětí a její míry návratnosti v rámci této smlouvy.
- 59 Kromě toho společnost Safa Nicu Sepahan tvrdí, že jí Tribunál v bodech 99 a 100 napadeného rozsudku svévolně odmítl přiznat náhradu za škodu vyplývající ze skutečnosti, že Emirate National Bank of Dubai uzavřela její bankovní účty, byť v bodech 145 a 147 tohoto rozsudku konstatoval, že je prokázáno významné snížení jejího obratu a návratnosti u společnosti Safa Nicu Sepahan, propuštění řady zaměstnanců touto společností, jakož i další náklady, které tato společnost vynaložila. Mimoto odůvodnění napadeného rozsudku obsahuje rozpory a zkresluje důkazy, když Tribunál v bodě 98 uvedeného rozsudku uvedl, že společnost Safa Nicu Sepahan mohla obdržet stejné finanční služby, které jí předtím poskytovala Emirate National Bank of Dubai, od jiné banky, byť v bodě 96 tohoto rozsudku konstatoval, že každá banka, která by se společností Safa Nicu Sepahan spolupracovala, by se vystavovala omezujícím opatřením přijatým Unií.
- 60 Rada tyto argumenty zpochybňuje.

– Závěry Soudního dvora

- 61 Je třeba připomenout, že každá škoda, jejíž náhrada se požaduje v rámci žaloby na určení mimosmluvní odpovědnosti Unie podle čl. 340 druhého pododstavce SFEU, musí být skutečná a určitá (viz rozsudky ze dne 21. května 1976, Roquette frères v. Komise, 26/74, EU:C:1976:69, body 22 a 23, jakož i ze dne 16. července 2009, SELEX Sistemi Integrati v. Komise, C-481/07 P, nezveřejněný, EU:C:2009:461, bod 36). Kromě toho, aby mohla mimosmluvní odpovědnost Unie vzniknout, musí škoda vyplývat dostatečně přímým způsobem z protiprávního jednání orgánů (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 4. října 1979, Dumortier a další v. Rada, 64/76, 113/76, 167/78, 239/78, 27/79, 28/79 a 45/79, EU:C:1979:223, bod 21, jakož i ze dne 12. prosince 2006, Test Claimants in the FII Group Litigation, C-446/04, EU:C:2006:774, bod 218).

- 62 Je každopádně na účastníku řízení, který se dovolává mimosmluvní odpovědnosti Unie, aby předložil přesvědčivé důkazy jak o existenci, tak rozsahu škody, kterou uplatňuje (rozsudky ze dne 16. září 1997, Blackspur DIY a další v. Rada a Komise, C-362/95 P, EU:C:1997:401, bod 31, jakož i ze dne 16. července 2009, SELEX Sistemi Integrati v. Komise, C-481/07 P, nezveřejněný, EU:C:2009:461, bod 36 a citovaná judikatura), jakož i o existenci dostatečně přímého vztahu příčiny a následku mezi jednáním dotčeného orgánu a tvrzenou škodou (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 30. ledna 1992, Finsider a další v. Komise, C-363/88 a C-364/88, EU:C:1992:44, bod 25, jakož i usnesení ze dne 31. března 2011, Mauerhofer v. Komise, C-433/10 P, nezveřejněné, EU:C:2011:204, bod 127).
- 63 Pokud jde o skutečnost vytýkanou Tribunálu, že svévolně odmítl přiznat náhradu společnosti Safa Nicu Sepahan za škodu, kterou údajně utrpěla z důvodu vypovězení smlouvy týkající se renovace elektrárny Derbendikhan, je třeba konstatovat, že tato výtku vychází z nesprávného výkladu napadeného rozsudku. Vzhledem k tomu, že Tribunál v bodech 99, 102 a 104 tohoto rozsudku konstatoval, že tvrzení týkající se skutečné existence údajně utrpěné škody nejsou podložena důkazy, právem v bodě 107 napadeného rozsudku zamítl návrh společnosti Safa Nicu Sepahan na náhradu újmy v rozsahu, v němž se týkal tohoto druhu újmy. Stejně tak vzhledem k tomu, že Tribunál v bodech 145 a 147 tohoto rozsudku konstatoval, že společnost Safa Nicu Sepahan nepředložila důkazy umožňující posoudit skutečnou existenci a případně rozsah vzniklé škody, nelze mu vytýkat svévolnost.
- 64 Pokud jde mimoto o argument vycházející z porušení, kterého se měl dopustit Tribunál při hodnocení tvrzené škody, zásad proporcionality a „spravedlivého ohodnocení“, jež společnost Safa Nicu Sepahan považuje za obecné zásady společné právním řádům členských států ve smyslu čl. 340 druhého pododstavce SFEU a čl. 41 odst. 3 Listiny, je třeba konstatovat, že takové zásady nemohou v projednávaném případě změnit závěr, podle kterého bylo na společnosti Safa Nicu Sepahan, aby předložila přesvědčivé důkazy jak o existenci, tak rozsahu škody, kterou tvrdí.
- 65 Pokud jde o argument, podle kterého Tribunál zkreslil důkazy v bodech 104 a 106 napadeného rozsudku, je třeba připomenout, že pouhá nářážka na takové zkreslení nesplňuje požadavky formulované judikaturou Soudního dvora, podle nichž musí být v kasačním opravném prostředku zejména přesně uvedeny důkazy, jež byly údajně zkresleny (rozsudek ze dne 7. září 2016, Pilkington Group a další v. Komise, C-101/15 P, EU:C:2016:631, bod 62 a citovaná judikatura).
- 66 Společnost Safa Nicu Sepahan přitom neupřesňuje, v čem Tribunál zkreslil důkazy, když v bodě 104 napadeného rozsudku konstatoval, že skutečná existence škody nebyla prokázána. Kromě toho, co se týče skutečnosti vytýkané Tribunálu, že zkreslil důkazy, když v bodě 106 napadeného rozsudku konstatoval, že společnost Safa Nicu Sepahan nepředložila údaje týkající se obecné míry návratnosti v odvětví, v němž působí, třebaže je jmenovaná předložila s upřesněním, že činí 20 % hodnoty dotčené smlouvy, je třeba podotknout, že tento argument vychází z nesprávného výkladu napadeného rozsudku, jelikož Tribunál v uvedeném bodě nekonstatoval, že společnost Safa Nicu Sepahan neuvedla takovou míru návratnosti, nýbrž že tato míra návratnosti nebyla podložena dostatečně přesnými údaji v tomto ohledu, ani jinými skutečnostmi, které by prokazovaly skutečnou existenci údajně vzniklé škody.
- 67 Co se týče skutečnosti vytýkané Tribunálu, že svévolně zamítl návrh na náhradu škody vyplývající z uzavření bankovních účtů společnosti Safa Nicu Sepahan, je třeba uvést, že i když Tribunál v bodě 96 uvedeného rozsudku vyvodil z dopisu předloženého společností Safa Nicu Sepahan, že ke skutečnosti, že Emirate National Bank of Dubai uzavřela uvedené bankovní účty, mohlo dojít z důvodu přijetí dotčených omezujících opatření, v bodech 97 až 100 uvedeného rozsudku konstatoval, že společnost Safa Nicu Sepahan neprokázala, že jí vznikla škoda vyplývající z tohoto uzavření, když zejména v bodě 97 konstatoval, že Emirate National Bank of Dubai nezmrazila finanční prostředky na těchto účtech, ale vrátila je společnosti Safa Nicu Sepahan. Stejně tak v bodech 145 a 147 napadeného rozsudku Tribunál dospěl k závěru, že neexistuje příčinná souvislost mezi údajně vzniklou škodou a snížením obrátu a návratnosti u společnosti Safa Nicu Sepahan, když konstatoval, že tato společnost neprokázala důvody tohoto vývoje, a dále že i kdyby taková příčinná souvislost mohla být

vyvozena ze samotné existence dotčených omezujících opatření, společnost Safa Nicu Sepahan nepředložila důkazy umožňující posoudit rozsah takové újmy. Tribunál tedy zamítl uvedený návrh na náhradu škody, aniž porušil povinnost uvést odůvodnění.

- 68 Pokud jde dále o argument vycházející z rozporného odůvodnění a zkreslení důkazů v bodech 96 a 98 napadeného rozsudku, je třeba poukázat na to, že tento argument každopádně nemůže vyvrátit konstatování Tribunálu v bodě 97 tohoto rozsudku, které samo o sobě stačilo k zamítnutí návrhu společnosti Safa Nicu Sepahan na náhradu škody, která jí údajně vznikla z důvodu, že Emirate National Bank of Dubai uzavřela její bankovní účty.
- 69 V důsledku toho musí být druhá část prvního důvodu kasačního opravného prostředku zamítnuta.

K třetí části prvního důvodu

– Argumentace účastnic řízení

- 70 V rámci třetí části prvního důvodu kasačního opravného prostředku společnost Safa Nicu Sepahan tvrdí, že Tribunál porušil čl. 340 druhý pododstavec SFEU a čl. 41 odst. 3 Listiny z důvodu, že jí odmítl přiznat náhradu za škodu údajně vzniklou v důsledku přerušení obchodních vztahů, které udržovala se společností Siemens AG, jedním z jejích významných dodavatelů, byť v bodech 109 a 110 napadeného rozsudku uznal, že toto přerušení je přímým důsledkem přijetí dotčených omezujících opatření. V tomtéž bodě 110 Tribunál podle Safa Nicu Sepahan rovněž protismyslně konstatoval, že odmítnutí dodat výrobky jako takové nepředstavuje škodu. Mimoto, pokud jde o snížení obratu společnosti Safa Nicu Sepahan z důvodu přijetí omezujících opatření vůči této společnosti, Tribunál zkreslil důkazy a vlastní skutková zjištění uvedená v bodech 145 a 147 napadeného rozsudku, když zamítl návrh na náhradu škody.
- 71 Kromě toho společnost Safa Nicu Sepahan Tribunálu vytýká, že zkreslil skutkový stav a důkazy, když v bodech 115 a 116 napadeného rozsudku učinil závěr, že rozhodujícím důvodem pro zrušení smluvních vztahů společnosti Safa Nicu Sepahan se společností Mobarakeh Steel Company nebylo přijetí omezujících opatření vůči společnosti Safa Nicu Sepahan, nýbrž zpoždění v plnění dotčené smlouvy. Tribunál přitom v bodě 113 napadeného rozsudku konstatoval, že existovala příčinná souvislost mezi zrušením těchto smluvních vztahů a přijetím těchto omezujících opatření. Mimoto Tribunál tím, že v bodech 133, 136 až 139, 145 a 147 napadeného rozsudku učinil závěr, že společnost Safa Nicu Sepahan neprokázala, že tvrzená škoda byla důsledkem přerušení obchodních vztahů jejími evropskými dodavateli, které s ní tyto udržovali, požadoval důkaz, který je nemožné předložit a zkreslil cíl omezujících opatření, kterým je přivodit dotčenému subjektu co největší hospodářskou a finanční újmu.
- 72 Rada tyto argumenty zpochybňuje.

– Závěry Soudního dvora

- 73 Pokud jde o skutečnost vytýkanou Tribunálu, že svévolně a v rozporu s čl. 340 druhého pododstavce SFEU a čl. 41 odst. 3 Listiny zamítl návrh společnosti Safa Nicu Sepahan na náhradu škody, která jí údajně vznikla z důvodu přerušení jejích obchodních vztahů se společností Siemens, je třeba poukázat na to, že i když Tribunál v bodech 109, 110, 145 a 147 napadeného rozsudku uvedl negativní účinky, které omezující opatření mohou mít na obchodní vztahy určité společnosti s jejími dodavateli, jakož i na její obrat, Tribunál v uvedených bodech nekonstatoval, že přerušení takových vztahů jako takové představuje nahraditelnou škodu. Naopak v bodě 110 tohoto rozsudku Tribunál právem

a s odůvodněním, které není vnitřně rozporné, rozhodl, že majetková újma, která je skutečná a určitá, může vzniknout pouze tehdy, když se přerušení obchodních vztahů s dodavateli určité společnosti odrazí v hospodářských výsledcích této společnosti, a nikoli samotným přerušením.

- 74 Pokud jde o argument společnosti Safa Nicu Sepahan, podle kterého konstatování neexistence majetkové újmy Tribunálem představuje zkreslení skutkového stavu prokázaného snížením finančních výsledků tohoto podniku uvedeným v bodech 145 a 147 napadeného rozsudku, je třeba připomenout, že jak vyplývá z bodu 65 tohoto rozsudku, pouhá zmínka o takovém zkreslení nesplňuje požadavky stanovené judikaturou Soudního dvora, podle níž musí být v kasačním opravném prostředku zejména přesně uvedeny důkazy, jež byly údajně zkresleny. Takové zkreslení kromě toho musí zjevným způsobem vyplynout z písemností ve spise a není nutné přistoupit k novému posouzení skutkového stavu a důkazů (rozsudek ze dne 6. dubna 2006, *General Motors v. Komise*, C-551/03 P, EU:C:2006:229, bod 54 a citovaná judikatura).
- 75 Společnost Safa Nicu Sepahan přitom v tomto ohledu pouze odkazuje na osm příloh svého spisu předloženého Tribunálu a neupřesňuje, v čem spočívá tvrzené zkreslení. Za těchto podmínek a vzhledem k tomu, že posouzení skutkového stavu a důkazů nepředstavuje, s výhradou případu, který v projednávané věci nenastal, zkreslování těchto důkazů, právní otázku, která by podléhala přezkumu Soudního dvora v řízení o kasačním opravném prostředku (v tomto smyslu viz zejména rozsudky ze dne 3. září 2009, *Moser Baer India v. Rada*, C-535/06 P, EU:C:2009:498, bod 32 a citovaná judikatura; ze dne 7. dubna 2016, *Akhras v. Rada*, C-193/15 P, EU:C:2016:219, bod 67 a citovaná judikatura, jakož i ze dne 8. září 2016, *Iranian Offshore Engineering & Construction v. Rada*, C-459/15 P, EU:C:2016:646, bod 44), musí být tento argument odmítnut jako nepřijatelný.
- 76 Pokud jde o argument vycházející ze zkreslení skutkového stavu Tribunálem z důvodu, že v bodech 115 a 116 napadeného rozsudku konstatoval, že hlavním faktorem, který vedl k vypovězení dotčené smlouvy společností Mobarakeh Steel Company, bylo zpoždění v plnění této smlouvy, a nikoli přijetí omezujících opatření vůči společnosti Safa Nicu Sepahan, je třeba připomenout, jak v podstatě vyplývá z bodu 74 tohoto rozsudku, že o zkreslení se jedná, pokud se posouzení existujících důkazů jeví zjevně nesprávné, aniž by bylo nezbytné použít nové důkazy. Je tomu tak zejména v případě, kdy dedukce Tribunálu vycházející z určitých dokumentů nejsou v souladu se smyslem a dosahem uvedených dokumentů jako celku (rozsudek ze dne 18. července 2007, *Industrias Químicas del Vallés v. Komise*, C-326/05 P, EU:C:2007:443, body 60 a 63).
- 77 V této souvislosti je třeba konstatovat, že z dopisu společnosti Mobarakeh Steel Company ze dne 3. září 2011, připojeného k replice společnosti Safa Nicu Sepahan před Tribunálem, vyplývá, že důvodem pro zrušení dotčené smlouvy bylo alespoň částečně zpoždění společnosti Safa Nicu Sepahan v plnění této smlouvy ve vztahu ke lhůtě vyplývající z tohoto dopisu, a sice lhůtě, která – jak správně podotkl Tribunál v bodě 114 napadeného rozsudku – uplynula více než šest měsíců před přijetím omezujících opatření vůči společnosti Safa Nicu Sepahan. Za těchto podmínek, když Tribunál v bodě 116 napadeného rozsudku rozhodl, že přijetí omezujících opatření vůči společnosti Safa Nicu Sepahan nebylo rozhodujícím a přímým důvodem pro zrušení uvedené smlouvy, ačkoli nedospěl k závěru, že toto zpoždění samo o sobě představovalo takový důvod, nelze hodnocení tohoto důkazu Tribunálem považovat za zjevně nesprávné.
- 78 Pokud jde mimoto o argument společnosti Safa Nicu Sepahan, podle kterého Tribunál v bodech 133, 136 až 139, 145 a 147 napadeného rozsudku požadoval důkaz, který bylo nemožné předložit, za účelem prokázání škody, která jí vznikla v důsledku přijetí dotčených omezujících opatření, je třeba konstatovat, že z těchto bodů vyplývá, že Tribunál odmítl důkazy předložené společností Safa Nicu Sepahan jako nedostatečné zejména v tom, že neumožňovaly identifikovat objednávky skutečně učiněné u evropských dodavatelů společnosti Safa Nicu Sepahan, jak velkou část zařízení společnost Safa Nicu Sepahan nakupovala u těchto dodavatelů, příčiny poklesu obrátu této společnosti, a obecně konkrétní nepříznivé důsledky, které z toho vyplývaly.

- 79 V této souvislosti je třeba připomenout, že existenci skutečné a určité škody nemůže unijní soud zkoumat obecně, ale musí ji posoudit podle konkrétních skutkových okolností, jimiž se vyznačují jednotlivé případy, o nichž má rozhodnout (rozsudek ze dne 15. června 2000, Dorsch Consult v. Rada a Komise, C-237/98 P, EU:C:2000:321, bod 25).
- 80 Požadavek na předložení takových důkazů, jako jsou důkazy uvedené Tribunálem v bodech 133, 136 až 139, 145 a 147 napadeného rozsudku, je přitom zásadní, aby bylo možné rozhodnout o skutečné existenci a rozsahu tvrzené škody. Tím, že Tribunál konstatoval, že společnost Safa Nicu Sepahan takové důkazy nepředložila, právem rozhodl, že předložené důkazy byly nedostatečné k prokázání skutečné existence a rozsahu tvrzené škody.
- 81 Třetí část tohoto důvodu je tedy třeba zamítnout.

Ke čtvrté části prvního důvodu

– Argumentace účastnic řízení

- 82 V rámci čtvrté části prvního důvodu kasačního opravného prostředku společnost Safa Nicu Sepahan tvrdí, že Tribunál porušil čl. 340 druhý pododstavec SFEU a čl. 41 odst. 3 Listiny z důvodu, že jí odmítl přiznat náhradu za škodu údajně vzniklou v důsledku přerušení obchodních vztahů, které pro ni byly nezbytné za účelem modernizace elektrického zařízení na hrázi Eufratu v Sýrii. Kromě toho Tribunálu vytýká, že porušil povinnost uvést odůvodnění, když v bodě 120 napadeného rozsudku neuvedl důvody, proč odmítl argument společnosti Safa Nicu Sepahan, podle kterého zpoždění při provádění projektu modernizace elektrického zařízení na této hrázi bylo zapříčiněno přijetím omezujících opatření vůči ní.
- 83 Rada tyto argumenty zpochybňuje.

– Závěry Soudního dvora

- 84 Pokud jde o argument, podle kterého Tribunál porušil čl. 340 druhý pododstavec SFEU a čl. 41 odst. 3 Listiny z důvodu, že v bodě 122 napadeného rozsudku konstatoval, že společnost Safa Nicu Sepahan nepředložila důkazy o svém ziskovém rozpětí v rámci projektu modernizace elektrického zařízení na hrázi Eufratu v Sýrii, je třeba konstatovat, že cílem tohoto argumentu je v podstatě dosažení nového posouzení důkazů předložených v prvním stupni. Jelikož podle judikatury připomenuté v bodě 75 tohoto rozsudku nepředstavuje posouzení hodnoty, kterou je třeba přikládat takovým důkazům, s výhradou případu zkreslování těchto důkazů, právní otázku, která by podléhala jako taková přezkumu Soudního dvora v řízení o kasačním opravném prostředku, uvedený argument musí být odmítnut jako nepřipustný.
- 85 Pokud jde o skutečnost vytýkanou Tribunálu, že v bodě 120 napadeného rozsudku neodůvodnil, proč odmítl argument společnosti Safa Nicu Sepahan, podle kterého dopisy týkající se uvedeného projektu hodnověrně prokazovaly, že důvodem zpoždění v realizaci tohoto projektu bylo přijetí dotčených omezujících opatření, je třeba připomenout, že povinnost uvést odůvodnění stanovená v článku 296 SFEU je podstatnou formální náležitostí, která musí být odlišena od otázky opodstatněnosti odůvodnění, jež spadá pod legalitu sporného aktu po meritorní stránce. Odůvodnění rozhodnutí je totiž formálním vyjádřením důvodů, na kterých toto rozhodnutí spočívá. Jestliže jsou tyto důvody stíženy vadami, je jimi stížena materiální legalita rozhodnutí, avšak nikoli jeho odůvodnění, které může být dostačující, i když obsahuje vadné důvody. Z toho vyplývá, že výtky a argumenty směřující ke zpochybnění opodstatněnosti aktu nejsou relevantní v rámci důvodu kasačního opravného prostředku, který se týká neexistence nebo nedostatečnosti odůvodnění (rozsudek ze dne 18. června 2015, Ipatau v. Rada, C-535/14 P, EU:C:2015:407, bod 37 a citovaná judikatura).

- 86 V projednávaném případě Tribunál v bodě 121 napadeného rozsudku uvedl, že společnost Safa Nicu Sepahan zajisté předložila seznam strojů a součástí k dotčenému projektu, avšak nepředložila žádnou skutečnost, která by prokazovala, že uvedené výrobky nemohly být dodány z důvodu přijetí dotčených omezujících opatření. V bodě 122 tohoto rozsudku Tribunál konstatoval, že společnost Safa Nicu Sepahan nepředložila důkaz o škodě, která jí údajně vznikla z důvodu, že na část dotčené smlouvy musela použít subdodavatele. Tribunál, jenž v bodech 123 a 124 zmíněného rozsudku uvedl další skutečnosti, jejichž absence ve spisu bránila prokázání skutečné existence a rozsahu tvrzené škody, v bodě 125 téhož rozsudku zamítl návrh společnosti Safa Nicu Sepahan na náhradu škody v rozsahu, v němž se týkal projektu elektrického zařízení na hrázi Eufratu.
- 87 Za těchto podmínek Tribunál neporušil povinnost uvést odůvodnění ve smyslu článku 296 SFEU.
- 88 Čtvrtou část je tudíž třeba zamítnout.

K páté části prvního důvodu

– Argumentace účastnic řízení

- 89 V rámci páté části prvního důvodu kasačního opravného prostředku společnost Safa Nicu Sepahan tvrdí, že Tribunál porušil čl. 340 druhý pododstavec SFEU a čl. 41 odst. 3 Listiny, jelikož jí odmítl přiznat náhradu za škodu údajně vzniklou v důsledku přerušení obchodních vztahů nezbytných pro plnění jejích smluvních povinností týkajících se projektů výstavby elektrických rozvodů v Kundúzu (Afghánistán) a v Baghlánu (Afghánistán). Kromě toho společnost Safa Nicu Sepahan Tribunálu vytýká, že zkreslil skutkový stav a důkazy, když v bodě 130 napadeného rozsudku konstatoval, že neprokázala, že z důvodu zrušení objednávky s referenčním číslem P06000/CO/3060 společností Siemens nemohla plnit své smluvní povinnosti v rámci uvedených projektů, byť Tribunál v bodech 109 a 147 tohoto rozsudku konstatoval, že společnost Safa Nicu Sepahan nemohla provést tyto projekty bez použití subdodavatelů.
- 90 Rada tyto argumenty zpochybňuje.

– Závěry Soudního dvora

- 91 Pokud jde o argument vycházející z porušení čl. 340 druhého pododstavce SFEU a čl. 41 odst. 3 Listiny, je třeba konstatovat, že společnost Safa Nicu Sepahan s požadovanou přesností neoznačuje kritizované části napadeného rozsudku.
- 92 Pokud jde o skutečnost vytýkanou Tribunálu, že zkreslil skutkový stav, když v bodě 130 napadeného rozsudku konstatoval, že společnost Safa Nicu Sepahan mohla plnit smlouvu týkající se výstavby elektrických rozvodů v Kundúzu a v Baghlánu bez použití subdodavatelů, je třeba konstatovat, že tento argument vychází z nesprávného výkladu napadeného rozsudku. Tribunál totiž v tomto bodě 130 neuvedl, že společnost Safa Nicu Sepahan byla v každém případě s to provést tyto projekty bez použití subdodavatelů. Z uvedeného bodu naproti tomu vyplývá, že Tribunál konstatoval, že tato společnost neprokázala, že nemohla plnit uvedenou smlouvu za použití jiného dodavatele než společnosti Siemens. Za těchto podmínek nelze Tribunálu vytýkat, že se dopustil jakéhokoli zkreslení.
- 93 Pátou část prvního důvodu kasačního opravného prostředku je tedy třeba zamítnout.

K první části prvního důvodu

– Argumentace účastnic řízení

- 94 V rámci první části prvního důvodu kasačního opravného prostředku společnost Safa Nicu Sepahan Tribunálu vytýká, že porušil obecné zásady společné právním řádům členských států ve smyslu čl. 340 druhého pododstavce SFEU a čl. 41 odst. 3 Listiny, které vymezují režim mimosmluvní odpovědnosti Unie, v tom, že i přes předložené důkazy zamítl její návrh na náhradu majetkové újmy, přestože zejména v bodech 109, 145 a 147 napadeného rozsudku uznal existenci této újmy.

– Závěry Soudního dvora

- 95 Je třeba konstatovat, že první část prvního důvodu se vztahuje k odůvodnění napadeného rozsudku kritizovanému v ostatních částech tohoto důvodu, které se týkají různých druhů újmy údajně vzniklé společností Safa Nicu Sepahan, ač nebyly uvedeny dodatečné skutečnosti na podporu uvedeného důvodu.
- 96 Vzhledem k tomu, že ostatním částem prvního důvodu nebylo vyhověno, první část tohoto důvodu musí být rovněž zamítnuta.

K podpůrnému návrhu společnosti Safa Nicu Sepahan ve vztahu k prvnímu důvodu

– Argumentace účastnic řízení

- 97 Společnost Safa Nicu Sepahan podpůrně tvrdí, že Tribunál měl přiznat náhradu škody, jejíž výši mu příslušelo stanovit při dodržení zásad proporcionality a „spravedlivého ohodnocení“ a obecných zásad společných právním řádům členských států ve smyslu čl. 340 druhého pododstavce SFEU a čl. 41 odst. 3 Listiny.
- 98 Rada tyto argumenty zpochybňuje.

– Závěry Soudního dvora

- 99 Jak vyplývá z výše uvedeného, Tribunál právem konstatoval, že podmínky pro vznik mimosmluvní odpovědnosti Unie za majetkovou újmu tvrzenou společností Safa Nicu Sepahan nejsou splněny, takže rovněž právem nepřiznal náhradu újmy, jak ji posledně jmenovaná z tohoto důvodu požadovala.
- 100 S ohledem na výše uvedené je třeba první důvod kasačního opravného prostředku zamítnout.

K druhému důvodu vycházejícímu z porušení povinnosti uvést odůvodnění a zásady proporcionality v rámci náhrady nemajetkové újmy

Argumentace účastnic řízení

- 101 V rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku společnost Safa Nicu Sepahan Tribunálu vytýká, že jí přiznal jen zanedbatelnou částku 50 000 eur k nápravě utrpěné újmy, přestože v bodech 83, 86, 88 a 89 napadeného rozsudku konstatoval, že se jedná o zvláště závažné porušení, jehož následky přetrvávaly téměř tři roky. Tribunál neodůvodnil stanovení této částky. Mimoto odůvodnění napadeného rozsudku je v rozporu se zásadou proporcionality. V této souvislosti společnost Safa Nicu Sepahan zejména upřesňuje, že Tribunál nezohlednil ani skutečnost, že musela

propustit řadu zaměstnanců, což ohrozilo její dobrou pověst, ani skutečnost, že účinky omezujících opatření jí nadále způsobují škodu. Společnost Safa Nicu Sepahan je totiž například stále zmiňována na internetové stránce „Iran Watch“.

102 Rada tyto argumenty zpochybňuje.

Závěry Soudního dvora

- 103 Pokud jde o tvrzené porušení zásady proporcionality, je třeba připomenout, že – jak vyplývá z judikatury citované v bodech 50 a 51 tohoto rozsudku – pokud Tribunál konstatoval existenci újmy, přísluší mu výhradní pravomoc posoudit v mezích návrhu způsob a rozsah její nápravy. Podle téže judikatury však platí, že aby Soudní dvůr mohl vykonávat soudní přezkum rozsudků Tribunálu, tyto rozsudky musí být dostatečně odůvodněny, a pokud jde o ohodnocení újmy, musí uvádět kritéria zohledněná pro účely určení přiznané částky.
- 104 Pokud jde o tvrzené porušení povinnosti uvést odůvodnění, je třeba poukázat na to, že v bodě 88 napadeného rozsudku Tribunál shledal, že za okolností projednávané věci tvrzení, že společnost Safa Nicu Sepahan je zapojena do šíření jaderných zbraní, ovlivnilo chování třetích subjektů, které se většinou nacházejí mimo Unii, vůči této společnosti. V této souvislosti konstatoval existenci nemajetkové újmy, jež nemůže být zcela vyvážena tím, že se *a posteriori* určí, že sporná ustanovení jsou protiprávní.
- 105 Mimoto Tribunál zdůraznil, že tvrzení, které použila Rada vůči společnosti Safa Nicu Sepahan, je zvláště závažné. V bodech 83 a 89 napadeného rozsudku uvedl, že tvrzení, že společnost Safa Nicu Sepahan je zapojena do íránského šíření jaderných zbraní, vyplývá ze zaujetí oficiálního stanoviska unijního orgánu zveřejněného v *Úředním věstníku Evropské unie* a spojeného se závaznými právními účinky, a že spojovalo tuto společnost s činností, která podle Rady představuje nebezpečí pro mír a mezinárodní bezpečnost.
- 106 Tribunál v bodě 87 napadeného rozsudku rovněž konstatoval, že zrušení sporných ustanovení může snížit výši přiznané náhrady újmy, avšak nemůže představovat úplnou nápravu utrpěné újmy. V bodech 90 a 91 tohoto rozsudku v tomto ohledu upřesnil, že dotčené tvrzení nebylo podloženo sebemenším důkazem, že omezující opatření byla zachována téměř tři roky a Rada podle všeho během této doby neověřila opodstatněnost uvedeného tvrzení, aby omezila nepříznivé důsledky, které z něj pro dotýcný subjekt vyplývaly.
- 107 Za těchto podmínek je třeba učinit závěr, že Tribunál své rozhodnutí dostatečně odůvodnil, když uvedl kritéria přijatá pro určení výše náhrady újmy.
- 108 Pokud jde konečně o argument společnosti Safa Nicu Sepahan, podle kterého dotčená omezující opatření nadále vůči ní vyvolávají nepříznivé účinky vzhledem k tomu, že tvrzení, která obsahují, jsou stále zmiňována na internetových stránkách, jako je „Iran Watch“, je třeba konstatovat, že společnost Safa Nicu Sepahan nepředložila takový argument v prvním stupni.
- 109 Podle ustálené judikatury Soudního dvora platí, že důvod, který je poprvé uplatněn teprve ve fázi řízení o kasačním opravném prostředku před Soudním dvorem, musí být odmítnut jako nepřípustný. V rámci kasačního opravného prostředku je totiž pravomoc Soudního dvora omezena na přezkum posouzení provedeného Tribunálem, týkajícího se důvodů, které před ním byly projednány. Umožnit účastníkům řízení předložit v tomto rámci důvod, který nepředložil před Tribunálem, by přitom znamenalo umožnit mu předložit Soudnímu dvoru, jehož pravomoc v oblasti kasačních opravných prostředků je omezená, spor širšího rozsahu než spor, o němž rozhodoval Tribunál (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 28. června 2005, Dansk Rørindustri a další v. Komise, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, EU:C:2005:408, bod 165 a citovaná judikatura).

- 110 Tento argument proto musí být odmítnut jako nepřipustný.
- 111 Za těchto podmínek je třeba druhý důvod kasačního opravného prostředku zčásti zamítnout jako neopodstatněný a zčásti odmítnout jako nepřipustný.
- 112 V důsledku toho musí být kasační opravný prostředek zamítnut.

K nákladům řízení

- 113 Podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu platí, že není-li kasační opravný prostředek opodstatněný nebo je-li tento opravný prostředek opodstatněný a Soudní dvůr vydá sám konečné rozhodnutí ve věci, rozhodne o nákladech řízení. Podle čl. 138 odst. 1 daného jednacího řádu, který se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě čl. 184 odst. 1 tohoto jednacího řádu, se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Článek 138 odst. 3 uvedeného jednacího řádu stanoví, že pokud měli účastníci řízení ve věci částečně úspěch i neúspěch, ponese každý z nich vlastní náklady řízení.
- 114 Vzhledem k tomu, že v projednávaném případě neměly společnost Safa Nicu Sepahan a Rada úspěch ve věci, je třeba jim uložit, že každá ponese vlastní náklady řízení.
- 115 Článek 140 odst. 1 jednacího řádu, který se na základě jeho čl. 184 odst. 1 použije na řízení o kasačním opravném prostředku, stanoví, že členské státy a orgány, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, nesou vlastní náklady řízení.
- 116 Spojené království tedy musí nést vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (velký senát) rozhodl takto:

- 1) **Kasační opravné prostředky podané společnostmi Safa Nicu Sepahan Co. a Radou Evropské unie se zamítají.**
- 2) **Safa Nicu Sepahan Co. a Rada Evropské unie ponesou vlastní náklady řízení.**
- 3) **Spojené království Velké Británie a Severního Irska ponesou vlastní náklady řízení.**

Podpisy.